

GORIŠKI SLOVENEK

IZHAJA VSAKO SOBOTO.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Naročnine: Italijanska kraljevina: Celoletno Lir 10.— Pol leta Lir 5.— Tri mesece Lir 2.50 En mesec Lir 1.—

Oglasi: Oglasi na drugi strani Lir 1.— za vrsto. — Mali oglasi Lir 0.05 za besedo. — Znižane cene za letne naročnike.

Italijanski zakoni

Grozno mrženje vsega, kar prihaja od italijanske države in slavnega zmaga slovenskega nacionalizma s pomočjo istih italijanskih zakonov, to je dejanski položaj politike na Goriškem.

Nobeden Slovence, ki je danes polen zmagovitega čustvovanja, se ne bode niti od daleko spomnil, da je slovenska zmaga pri volitvah posledica svobodoljubne italijanske zakonodaje, morda pojde celo tako daleč, da bode zahteval naj se bodoče deželne in občinske volitve vrše po avstrijskem zakonu. Že se sliši tu pa tam s prevelikim povdarkom govoriti o potrebi obrambe upravne avtonomije pozabivši pri tem popolnoma novo upravno konstelacijo Goriške, ki jej je danes priklonjen tudi del stare kranjske (pet slovenskih sodnih okrajev) in nemški okraj Trbiž.

Pozicija slovenskih politikov je danes naravnost krasna. Italijanska zakonodaja je pripomogla Slovencem do pravice v volilnem pogledu, ista italijanska zakonodaja jim pripomore do večine v deželnem zastopu in jim ohrani vse glasove tudi v poluslovenskih občinah.

Ne vemo, ako razmišljajo Slovenci, dasi je to dejstvo sila velike važnosti za našo bodočnost.

Velikanska bojazen, da nas Italija pogoltna čez noč, menda ne bode stoprav upravičena, kajti kljub fašističnemu pritisku se je pokazala slovenska moč. Niti tako besna «Edinost» se ni mogla vzdržati, da ne bi v jedni svojih zadnjih številkah napisala cel članek pod veselim naslovom: «Se bomo živeli».

«Da, se bomo živeli», to smo mi vedno trdili v očigled vsem težavam ki so se pojavljale v politiki Slovencev in Italijanov v Julijski Benečiji.

Nič pa nam bolje ne priče kakor stroga aplikacija istih italijanskih zakonov, do katerih imajo naši politični veljaki tako zaničevanje, da bi skorda raje po avstrijsko volili.

Mi smo bili prvi, ki smo povdarjali potrebo uvedbe modernih italijanskih zakonov in prva skušnja, ki so jo Slovenci z njimi imeli, pač ne more biti taka, da bi se jih bali.

Kako lahko nalogo bi imeli sedaj novo izvoljeni slovenski poslanci pokazati italijanskemu narodu, da je Slovenec že po rodu takega značaja, da mu je pri srcu mir in red v državi in da si Slovenec nič manj ne sanja, kakor prevračati države, ki obstojajo in se vladajo v svobodi in pravici.

Konečno nam ne ostane namreč drugega kakor čutiti se člane velike italijanske družine in kot taki moramo spoštovati italijanske zakone ter delovati skupno z vsemi našimi novimi sodržavljanji za procvit in gospodarski razvoj države, v kateri se nahajamo.

Izpolneva je naš narodni program v tem okvirju, ne bomo le ohranili našega narodnega značaja in obstoja, ampak naš rod v Julijski Benečiji, se bode mogel tudi razvijati in množiti.

Na ta program morajo stopiti naši novoizvoljeni zastopniki, četudi so do dna ignorirali našo edino pravo politiko.

Četudi je slovenska masa dirjala na volišča v nadi na jugoslovenska nebesa in v tem znamenju oddala svoje glasove jugoslovenskim kandidatom, ne smemo vendar nikdar zabiti, da novoizvoljeni poslanci v pričetki politiki ne morejo in ne smejo nadaljevati, ako nočejo narodu škodovati.

Nadaljeva je namreč svojo proti sanžermanski in proti rapalski politiki, kakor jo vodi sedaj narodnjaško časopisje Julijske Benečije, se bi postavil slovenski narod Julijske Benečije izven zakona in bi moral sprejeti na se nasilja, ki se bi jih italijanski narod hotel posluževati proti «slovenskemu sovražniku».

Tega povoda Slovenci Italijanom naj ne dajo in slovenski poslanci v Rimu so poklicani podati italijanski zbornici potrebne izjave v svrhu ublaženja tukajšnjih razmer.

Kje je program?

Z izvolitvijo novih poslancev ali bolje prvih slovenskih poslancev v rimsko zbornico smo stopili na konkretna tla delovanja.

Nujno je treba proučevati gospodarske in kulturne potrebe naše dežele, ter ustvariti podroben program.

Prvi program, to je afirmacija Slovencev na Goriškem, je takorekoč dovršen, kajti slovenski zastopniki stopijo kot izvršitelji državne zakonodaje v rimski parlament, kjer jim bode dana priložnost uveljavljati želje in potrebe slovenskega naroda v Julijski Benečiji.

Toda z edino afirmacijo Slovenstva se ne pride naprej.

Takoj je treba govoriti o konkretnih stvareh in ti so kulturno in gospodarsko blagostanje naroda.

Kulturno blagostanje obstoja v tem, da se poderejo vse ovire, ki bi zadrževale razmah slovenskega glujja, gospodar-

ske blagostanje pa v tem, da bode naš narod sodelžen vseh gospodarskih dobrot, do katerih ima vsak državljan pravico.

Konečno pa seveda tudi ni pozabiti da je treba rekonstruirati krajevno in državno policijo, zajamčiti državljanu svobodno življenje, svoboden izraz mišljenja in želja, v kolikor niso v nasprotju z državno mislijo.

Vspostavod dežele pa je odvisna tudi zdravstva in socialnih institucij, ki pospešujejo zdravo vzgojo državljanov in pobijajo javnemu zdravju škodljive činitelje, bodisi moralnega ali naravnega značaja.

Program, kakor je videti na prvi pogled, je sila obširen in težaven. Obširen je, ker se je v vojski vse zanemarilo, težaven pa je, ker bode treba podrediti vse akcije državni misli, ne da bi se dalo pri tem sile in krivice lastnemu narodu.

Vendar se ga je treba oprijeti z vso vmo in spraviti takoj v razgovor vsaj ona vprašanja, ki težijo najbolj naše ljudstvo.

Med temi vprašanji pa zavzema gotovo najodličnejše mesto šolsko vprašanje, ki se deli zopet v dva dela, kojih jeden bi bil zunanji, drugi pa notranji.

Zunanji del šolskega vprašanja je tehnične narave. Proučiti je namreč natančno število slovenskih šoloobveznih otrok, ustanoviti šolske okraje tako, da bode čim natančno mogoče nadgledovati obisk in razvoj pouka, pospešiti bode treba gradbo starih in novih šolskih poslopij, ki se večinoma nahajajo v zelo slabem stanju. Nadalje bode treba poskrbeti, da dobi dežela dovolj učiteljskih moči, da se bode zlahka obvladal pouk v šolah.

Ako se pomisli, da nam dandanes pomanjkuje šol, da nam pomanjkuje dovoljnega in dobrega učiteljstva, ker jih je mnogo pobegnilo v Jugoslavijo in tam tudi ostalo in da je morala starejša mladina precej padla, je samo ob sebi umevno, koliko dela čaka rodoljubov.

Z ozirom dalje na dejstvo, da se je naša dežela s priklonitvijo peterih kranjskih sodnih okrajev zdajno povečala, je postalo vprašanje slovenskega goriškega šolstva komplicirano in obsežno.

Poleg popolne ureditve takozvanega elementarnega šolstva, ostaja pa še vedno nerešeno vprašanje srednjega šolstva.

Na tem polju rabimo vzorno učiteljstvo, gimnazijo in realke in to v kakem središču in ne na periferijah italijanske države.

Še predno se torej poglobimo v silo težavno poglavje nove didaktike, moramo gledati na to, da si uredimo in zagotovimo to vnanjo obliko našega šolstva.

Še le potem bomo vedli, koliko finančne in kulturne sile leži v našem narodu in kateri bode delež, ki odpade na državno breme.

Država kot taka je dolžna dobaviti vsakemu državljanu

vse kar potrebuje za svojo kulturno, elementarno in višjo izobrazbo. Vsa ta sredstva so pa zapopadana v baš opisanem programu, na katerega se vrnemo v prihodnji številki.

XXVI legislatura

Naši prvi izvoljeni poslanci se prikažejo italijanskemu parlamentu v njegovem XXVI zakonodajnem zasedanju.

Kakor smo že enkrat omenili je različnost strank tudi v tem zasedanju jako velika. Tožave so morda še dosti občutnejše nego so bile za časa XXVI legislature, kajti vsem možnim strankam se danes priključuje Mussolinije-va fašistična skupina, od katere je vlada pričakovala čudeže, a dejanski bodo zastopani v jako malem številu. Nekateri trdijo, da ne bodo prestopili števila 20, ako pa vprašas Mussolinija, ti poreče, da šteje njegova skupina kakih 50 članov.

Mussolini, ki je bil izvoljen državnim poslancem na fašistični listi v Milanu, namerava namreč pritegniti v sodelovanje tudi nacionalistično skupino. A pri tem se pojavljajo gotovo težkoče. Dočim namreč zavzema Mussolini državi popolnoma sovražno stališče, je znano, da so nacionalisti udani vsaki od kralja izvoljeni vladi in da ne prehajajo radi v opozicijo.

Mussolini je punktiriral na Salandro in Medo in je vsled tega že napovedal vojno sedanji vladi. Radi tega ugiblje rimsko časopisje, je-li mu bodo res slepo sledili nekateri zmernejši elementi, ki sedé danes v nacionalistični skupini.

Takozvani «popolari» ali krščansko socialna stranka šteje danes kakih 106 poslancev in ne kaže prav nobene volje podati se na vladno stran, zlasti odkar je njihov glavni kolovodja Meda stopil iz ministerstva.

Vendar se tudi ta stranka stalno bojuje z dvema strujama v stranki, kojih jedna je vedno pripravljena pod gotovimi pogoji stopiti v vlado, druga pa vleče vedno na ekstremno stran obsojeva vlado, ki išče zaslonbe pri fašizmu.

Tako je prišlo že pred volitvami v krajih, kjer so prevladovali v katoliški stranki ekstremisti, do sporazuma med socialisti in krščanskimi socialisti.

Tak konkreten slučaj smo imeli prav blizu nas, v Vidmu.

Kar se tiče socialistov je neumevno pisanje buržoaznega časopisja, da se bliža doba, ko bodo socialisti sodelovali z vlado.

Da je tej poslednji silno na tem ležeče, nikakor ne dvomimo, kakor ji je tudi na sodelovanju s krščansko socialno stranko.

Ako hočemo položaj s prav hladnim očesom presojati, si moramo pa na vsak način pritrčiti, da je mnogo verjetnejše sodelovanje krščvske socialne stranke z vlado kakor

pa socialistične, ki je bila politizirana od fašizma v popolno defenzivo.

Buržoazno časopisje pozablja namreč velevažen faktor, da bi prišla namreč socialistična stranka ob vso vero pri svojih privržencih ako bi se spustila že v sedanjem trenutku v kaka pogajanja s katoliško ali kako drugo stranko, ki je stala dosedaj na nasprotni strani.

Radi tega se nam zde naravnost tendenciozne vse vesti, ki govoré že nekako zatrdno, da se morajo socialisti odločiti za sodelovanje.

Vsekakor bode tudi po sestanku vse zbornice poteklo še dokaj vode, predno se bode videlo, kaka je prav za prav nova italijanska zbornica.

Vlada se seveda drži silno rezervirano. Le toliko so se vladni krogi že jasno izjavili, da menijo vpoštevati položaj v zbornici in temu dosledno izvršiti nekaj prememb v ministerstvih osebali ali bolje predstaviteljih vlade.

V obče pa imajo najbolj prav oni listi, ki trdè, da vlada popolna tema glede bodoče konstelacije v parlamentu. Saj se niso še niti vršili prvi sestanki strank, na katerih bodo določene politične smernice.

Ustaja v Gorenji Šlezki

Ustaja v Gorenji Šlezki postaja sila resna zadeva. Ne le, da se je zazibala cela stavba versailske mirovne pogodbe vsled odprtega nesporazuma med Francijo in Anglijo, ampak se je pričelo tudi otvarjati na Gorenjem Šlezkem organizirani vojaški upor, ki ga podnihuje poljska vlada sama, proti zaveznikom.

Med zavezniki in poljskimi ustaši se je nenadoma ustvaril vojni položaj. Zavezniki skušajo dobiti v roke takozvane strategične pozicije, pri čemer operirajo tudi nemške prostovoljske čete. Pri prvem spopadu so se Poljaki naglo umakvili in pustili na bojšču štiri topove, osem strojnic, 150 pušk in veliko število bomb.

Ustaši pa so v Oppelnu prekinili brzojavne in telefonske zveze. Mesto Katowice je brez plina in vode.

Nemške čete se zbirajo okoli mest Kreuzburga, Oppelna, Kosela in Ratibora. Angleške čete si prizadevajo z vsemi močmi, da bi to ofenzivo preprečile. Misli se, da je poljskih ustašev 60.000, nemških pa 30.000 tisoč.

Spričo te velike nevarnosti, ki bi znała dovesti do novega požara v Evropi, se je začelo govoriti o novi medzavezniški konferenci, na kateri bi se imelo vprašanje Gornje Šlezije končno rešiti. Vplivni listi pa so tudi že začeli objavljati razne predloge, ki bi zadovoljili vse prizadete države. V prvi vrsti prihaja v poštev zopet «Times». Varšavski dopisnik

tega lista je prišel do prepričanja, da z razdelitvijo Gornje Šlezije to vprašanje nikakor ne bo rešeno. «Jaz mislim — pravi omenjeni dopisnik — da bi bil edini izhod iz sedanjega zapletenega položaja, s katerim bi se preprečilo prelivanje krvi in bi se rešila čast zaveznikov, da se napravi iz Gornje Šlezije neodvisna država. Ljudska glasovanja so dokazala svojo nemoč, in še pred mesecem dni bi bili morali videti, da glasovanje ni bilo odločilno, in že tedaj je bilo treba iskati drugo podlago za rešitev tega vprašanja. Sedaj, ko je že sprgovilo orožje, ni več mogoče razdeliti dežele niti je dati Nemcem ali Poljakom, ne da bi se povzročila nova vojna. Rešitev bi se dosegla s tem, da bi Gornja Šlezija ostala neodvisna od Poljske in od Nemčije. Treba se je osloniti na domači deželni patriotizem, da se s tem ublažijo plemenska nasprotstva. Takšen patriotizem obstaja v Gornji Šlezki in se goji v društvu «Zveza Gornješlezijcev», ki je imela lani 240.000 članov in ki hoče delno ali popolno neodvisnost Gornje Šlezije».

Verjetno je, da bi bila večina gornješleziskega prebivalstva zadovoljna s popolno neodvisnostjo. Na drugi strani pa zaveznikom gotovo ne bi bilo težko najti kakšne rešitve, ko bi šlo pri tem samo za usodo Gornje Šlezije. Lloyd George pa je meril mnogo dalje, kakor je bilo že večkrat povedano in kakor je tudi sam naglasil v svoji zadnji izjavi, ki jo je objavil pretekli teden Reuterjev dopisni urad. Lloyd Georgeu je zoprna, skrajno zoprna vsa francoska politika na evropski celini od premirja sem. Francija je sklenila zvezo s Poljsko, pod njenim okriljem se je ustanovila mala ententa. Franci razpredajo svoje mreže iz Quai d'Orsaya čez vso Evropo, organizirajo to Evropo in delajo s tem Angležem, ki so bili do sedaj vajeni nemočno določevati politiko držav na evropski celini, velike preglačice in sitnosti. Lloyd George je nastopil v svojem govoru proti sistemu francoskih zvez. Gotovo je mislil na končno ločitev od Francije, ko je v svojih zadnjih izjavah rekel, da bo usoda Evrope odvisna od starih zvez in predvsem od «novih prijateljstev».

Znamenit je ta nevađen in velik preobrat v ententni politiki. Vsak se še spominja, kako so še pred letom dni zavezniki načrtovali Poljake proti Rusiji, da bi zajezili zapad ogrožujoči boljševizem, a danes ko je sklenjen trgovski dogovor z Rusijo in je Anglija uvidela, da več izda sporazum z Nemčijo, kakor pa poljsko prijateljstvo, vidimo Poljake naenkrat v pravcatem vojnem stanju z zavezniki.

Časi se pač grozno spreminjajo in kmalu pride najbrž tudi vsa versailka mirovna pogodba ob veljavo.

Egiptovska ustaja

Iz Egipta dohajajo poročila, da so tamkaj zopet povzročili resne nemire egiptovski nacionalisti. Posebno hudi so bili izgredi v Aleksandriji. Tu je bilo več človeških žrtev. Poro-

čila govore o 42ih mrtvih in 192ih ranjenih.

Prebivalstvo je streljalo iz hiš na Evropejce in posebno na Grke. Angleška policija je poslegla vmes in zasedla strategične točke vmesu.

Med ubitimi je 12 Evropejcev in 36 domačinov. Angleški poveljnik je zagrozil, da bode dal s topovi posuti hiše, iz katerih se zapazi streljanje. Razven tega ne sme po 9. uri zvečer nihče več na cesti.

Ti strogi ukrepi so izdali toliko, da so izgredi poenajli. Vsaka demonstracija je prepovedana in policijski agenti so pooblašeni vporabljeni v slučaju nepokorščine takoj orožje.

Načelnik nacionalistov Zaglul, je naslovil na sultana spomenico, v kateri zvrča na vlado krivdo izgrediv, ker vlada namreč ni izvršila storjenih obljub. Zahteva valed tega posebn komisijo, ki bi morala ugotoviti odgovornost vlade.

Domače vesti

En poštenjak. — Na tolminske dogodke so dobili Slovenci obilno zadoščanja. Sam tolminski občinski komisar je pograbil za pero in povedal v «Ere Nuovi» pravo resnico o tolminskih dogodkih.

Ker si štejemo v našo dolžnost, da pribijemo na desko vsako pošteno besedo, si ne moremo kaj, da ne bi ponatisnili tega velevažnega popravka:

«Kot zastopnik tolminskega prebivalstva, v imenu njegovega poštenega imena in kot popravek ter pojasnilo vesti iz Gorice o tukajšnjih žalostnih dogodkih 15. t. m., kateri so bili objavljeni v izredni izdaji «Ere Nuove» od 16. maja 1921, št. 654, stran L., kolona IV., imam čast izjaviti, ker sem bil tisto nedeljo blizu obeh tolminskih volišč od 7.15 zjutraj do 19.30 zvečer, to le: 1. Noben volilec, ki ima volilno pravico v Tolminu — naj pripada katerikoli stranki, — ni bil iztiran od slovenskega prebivalstva ali drugih oseb iz Tolmina ne v volilnih dvoranah ne blizu volišč. Volilci so odšli k žaram strnjeni, v redu, disciplinirani, potrpežljivo in mirno. 2. Do najhujšega spopada, ki ga omenja list, je prišlo nekoliko sto metrov daleč od volišča in ravno v tem spopadu je bil ranjen s kamenom Nicosia, ki ne stanuje v Tolminu, kakor je ugotovila pristojna oblast. — 3. Slovensko prebivalstvo ni ne streljalo ne metalo ročnih granat, temveč je reagiralo samo nekoliko mladeničev z lučanjem kamenja, ki je prenehalo po poku druge petarde, ki so jo vrgli nasprotniki. V vsem ste bili vrženi dve ročni granati ali polje petardi. — 4. Drugi ranjenci, o katerih govori list, so vsi Slovenci, katerih 5 se nahaja v bolnišnici usmiljenih bratov v Gorici, a 2 se zdravita doma. Prva petardica so: Fon Ivan, iz Tolmina, roj. 1. 1885, vdovec in oče treh otrok, prestreljen skozi hrbet od kroglice iz revolverja. Ranjen je težko, toda nahaja se izven nevarnosti in noben življenski organ ni poškodovan; Leban Ivan, iz Tolmina 87, roj. 1. 1904., precej težko ranjen, toda izven nevarnosti; Leban Andrej, iz Ravnih Žab 9. roj. 1. 1887., lahko ranjen; Klobu-

čar Franc. iz Čadre 4, roj. 1. 1893., ne težko ranjen z revolverjem skozi zadnjo stran telesa kakor prejšnja dva; Brešan Franc. iz Tolmina 65, roj. 1. 1883, lahko ranjen od petardnega drobca. Zadnja dva, ki se zdravita doma, sta: Brešan Oskar, iz Tolmina 65, brat prejšnjega, in Kavčič Andrej iz Dolj 22. Razen tega je še nekoliko lažje ranjenih. — 5. Aretiranci, ne 20 temveč 15, so vsi tujci, to je ne pripadniki tolminskega okraja in noben Slovenc.» — Čast mi je razen tega pripomniti, da so se volitve samo začasno prekinile in se takoj zopet nadaljevale v redu in s številno udeležbo, tako da se je v enem volišču glasovalo neprekinjeno do 19, a v drugih čez 19. Pridružujem se splošnemu obžalovanju tega neljubega dogodka, ki ga ni izzvalo to prebivalstvo, katero poznam že dve leti kot spoštljivo, dobro redno, tiho in mirno, kakor je ostalo tudi v nedelje, 15. t. m. Ni moja dolžnost, da bi iskal izzivalce, proti katerim so merodajne oblasti takoj uvedle primerno preiskavo. — Tolmin, 19. majnika 1921. Izredni komisar: Martinnoci.»

Tako odpadejo tudi slovenske obdolžitve na naslov tolminskega občinskega komisarja, ki je bil od slovenskega časopisja napaden kot da bi bil prvi povzročitelj tolminskih incidentov.

Kakor pa kaže njegov italijanskemu listu doposlani popravek, je mož popolnoma korektno postopal.

Naredba ministrstva trgovine in industrije glede potovanja letoviških in zdraviliških gostov iz inozemstva v Jugoslavijo. — Tujci iz Čehoslovake ali Nemške Avstrije ter iz teritorija Julijske Benečije, ki hočejo potovati v kako zdravilišče, kopališče ali letovišče Slovenije, se morajo zgledati pri Generalnemu konzulatu kraljevine SHS v Pragi, Beču ali Trstu odnosno pri konzularnem predstavništvu v Gradcu ter izpolniti potni list. Istočasno se imajo obrniti na Tourist office, Ljubljana, Dunajska cesta 18 z dopisom, v katerem je za vsako osebo posebej, ki želi potovati navesti: 1) ime in priimek, 2) dan in leta rojstva, 3) država in kraj pristojnosti, 4) točna adresa, 5) kopališče in letovišče v katero s želi priti, 6) dan prihoda, 7) doba bivanja v kopališču oziroma letovišču in 8) navedba kopališča oziroma letovišča, v katero bi odpotoval tujec v slučaju, ako v onem pod točko 5) in protore. Tujec, kateremu je poslal Tourist office potrdilo, se mora javiti s tem potrdilom in s pravnimi potnimi listinami pri zgoraj omenjenem konzulatu, ki mu izda — ako nima tehtnega razloga proti vpotovanju — vizum. Ta vizum velja tudi za povratek. Generalni konzulat v Trstu sme na zahtevo tujca izdati vizum, ki velja za 4 mesece in za večkratno potovanje. Potno dovoljenje velja za bivanje v kraju, za katerega se glasi vizum, za druge le v toliko, kolikor je potrebno v svrhu dohoda, v enih onih krajih, ki leže ob poti. V slučaju izpremembe letovišča oziroma kopališča, se mora tujec na novo obrniti na

Tourist-Office z dopisom, v katerem so navedeni podatki pod 1—8. V dopisu na Tourist-Office je priložiti za poravnavo poštnih in drugih stroškov 5 dinarjev za 1 osebo, za vsako nadaljno osebo pa še po 1 dinar.

Uradni izid volitev v državni zbor. — V soboto ob šestih zvečer je zaključil centralni volilni urad svoje delovanje in proglasil Wilfana, Podgornika, Ščeka, Tuntarja in Lavrenčiča državnimi poslanci. Za slovensko listo je bilo oddanih 34640, za komunistično 10112, za socialistično 4291, za katoliško 2562, za republikansko 1408 in za blok pa 4774 glasov.

Upeljava novih vlakov. — Od 1. junija naprej se bo vpeljal direktni brzovlak Beograd-Trst in obratno, ki bo odhajal iz Beograda ob 18. uri in prihajal v Beograd ob 8.15. Ta brzovlak bo imel v Trstu takojšnjo zvezo z Italijo, Švico in Francijo. Obenem se vpelje direktni vlak Beograd-Sofija-Carigrad.

Potne olajšave. — Kr. kvestura v Trstu naznanja: Potnikom, kateri potujejo iz kraljestva v inozemstvo, ni več treba, da pustijo vidirati svoje potne liste od kvesture odnosno od

civilnega komisarijata. To velja ravnotako za italijanske državljane kakor za inozemce. — Za vpotovanje v kraljestvo pa si morajo inozemci slej ko prej priskrbeti vizum pristojnega italijanskega konzulata, kakor je predpisano. — Tudi ni več treba, da priglasi inozemci svoje bivanje, pač pa ostanejo gostilničarji, najemodajalci itd. tudi za naprej dolžni, javiti inozemce kakor sploh vsako osebo, ki prenočuje pri njih proti plačilu.

Upravitelj in urednik: Karol Jušič.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravniški Atelje

Dr. STENER

in

V. C. HANSEN

— GORICA —

Corso Vitt. Em. III. št. 34, I. n.

ordinira 9—12 - 2—16

- ob praznikih 9—12. -

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Agrarni zadružni Konsorcij v Gorici

Zadruga z omejeno zavezo

Tekališče „Giuseppe Verdi“ št. 29 (Mestni dvorec)

Pri tem konsorciju se razprodajajo:

- I. **KRMILA:** Oves, otrobi, moka za krmljenje, sezamove pogače, sol za živino.
- II. **SEMENA ZA PAŠNIKE:** Različne vrste detelj, rastlin za krmljenje in vrtnin.
- III. **GNOJILA:** napravljena umetno iz najboljših kemičnih snovi.
- IV. **VITRIJOL IN ŽVEPLO.**
- V. **PLUGI** znamke «Sack» in drugih ter razni poljedeljski stroji.

BANCA DELLA VENEZIA GIULIA - GORIZIA

Banka za Julijsko Benečijo v Gorici

Anonimna družba - Društvena glavnica L. 1.000.000

Agencije:

Ajdovščina, Ajello, Gradišče, Gradež,
Červinjan, Kormin, Tržič.

Depoziti - posojila - odračuni

Brezplačna emisija bančnih nakazov,
ki so vporabljeni po celem kraljestvu

Tiskarna G. Juch
GORICA, VIA MORELLI 14

SPREJEMA VSAKO
TISKARSKO DELO